

Gebrat western muntanyenc

La història. En un petit poble andorrà de muntanya, 1943. Uns jueus que fugen de l'extermini nazi, són acollits al poble, però velles rancúnies i odis familiars entre els muntanyencs donen pas a un ajust de comptes, que malbarataran el refugi que buscaven...

Les formes. Encetar una pel·lícula amb un títol tan contradictori, pur oxímoron com "El fred que crema", suposa jugar amb les paraules dins la frase. Tal qual ho pretén fer la pel·lícula d'avui, reducció de western crepuscular, drama rural, crònica de la fugida jueva en busca de refugi, fulletó fatalista entre veïns i familiars, ajust de comptes vindicatiu de dona violada, i per arrodonir la proposta, l'excipient afegit del toc nazi, del tot indispensable, sembla segons el clixé, quan es procura exhibir relats de mitjans del molt tràgic, inhumà segle XX. Per tant, un vastíssim aiguabarreig d'històries candents, però que, ves per on, al capdavant et deixen fred. En base al manipulat guió d'Agustí Franch adaptant la seva obra, el debutant Santi Trullenque (Barcelona, 48 anys) desenvolupa, ben garratibat, la narració dins d'una estructura dramàtica força generosa en salts temporals que no sempre quallen. En tot cas, gebren. Com passa amb l'hostil, hivernal paisatge que senyoreja de cap a peus el cúmul

d'accions i de reaccions, girs de guió, de moments d'impostat i gratuït sadisme hitlerià, que sobreviuen dins d'aquest fred que poques vegades arribarà a cremar, com s'encarrega de publicitar el títol del film. On llueix "El fred que crema", és en el disseny de producció. Acurat en recuperar la textura de l'ambient muntanyenc, vestuari i estris, afins als de l'època rescatada. Pel que

respecta als intèrprets, Greta Fernández en la sofrida Sara hi aporta el convincent i contingut dramatisme que necessita el personatge, autèntica heroïna del relat. Just tot el contrari que Roger Casamajor en l'Antoni, ja encaïllat en personatges ferrenys i més primaris que primitius. La grisa-blavosa fotografia d'Àlex Sans emfasitza amb la grandiloqüent,

El fred que crema

Director: Santi Trullenque.
Intèrprets: Greta Fernández, Roger Casamajor.
Espanya, 2022.
116'. Casal Agramunt, JCA Alpicat, Majestic Tàrrrega, La Lira Tremp

operística partitura musical de Francesc Gener. Així, gebrat western muntanyenc, producte d'un mestissatge genèric.

El fons. Tal faràs, tal trobaràs, o ves en compte amb els sobreposats de la família.

La imatge. La Sara emboscada, tot esperant l'arribada del prepotent capità nazi.

La frase. "Todo el mundo se comporta como la naturaleza", que es justifica Lars, el nazi. ¿Segur, herr Genocida? La Natura no sap pas de crueltats.

La recomanació. Interessats en fulletons al gèlid aire lliure.